

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Iudicium Dei, tamquam regimen Dei. considerandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tiámque vltimam, atque immutabilem approbationis, vel impro-
bationis, palàm, pronunciaturus est.

I X.
Vide Ioan.
Maldon. in
c. 5 Matth.

In Thalmudicis traditionibus habetur, tria extitisse, apud
Hebræos tribunalia. Primum Triumvirum, in quo de minutissi-
mis disceptaretur causis. Secundum, in quo viginti tres iudices
de causis maioribus itemque capitalibus cognoscebant. Tertium,
in quo vnus & septuaginta lecti viri de rebus grauissimis maximè-
que publicis, vt de pace, de bello, de falso Propheta, de summo
Sacerdote iudicauerunt. Primum, aiunt, vocatum fuisse *iudicium*,
secundum, *synedrion*, seu *confessum*, voce à Græcis vsurpatà; ter-
tium, *magnum confessum*, sicut Galli *magnum regis consilium* appel-
lant. Pari modo triplex est Dei tribunal. Primum SS. Trinitatis fo-
lius, quasi Triumvirum, in quo prorsus etiam de minutissimis dis-
ceptatur causis, ad extremum vsque quadrantem; ad passerem,
vsque in tecto pipientem, quin immo vsque ad capillum, non sine
consilio, de vllius capite cadentem. Nihil quippe adèò in mundo
est paruum, nihil adèò vile, quod sine æquissimo Dei iudicio cõ-
tingat. Si enim *capilli capitis nostri omnes numerati sunt*; si neque
vnus passerulus *est in obliuione, coràm Deo*; quantò magis homines
ipsi numerabuntur; & sub cura gubernationeque Numinis erunt?
Maximus igitur Deus, de minimis etiam curat; quod mortalis
Prætor non facit. Atque hoc *Iudicium regiminis* ad solam SS. Trî-
nitatem, velut ad Triumuiros, pertinet. Quidquid enim in Mùn-
do geritur, diuinissimæ hæ tres personæ ab æterno prospexerunt,
& in intimâ sapientiæ curia, solæ disposuerunt. Alterum illud iu-
dicium, seu *synedrion* ad plures pertinebat, nec in eo nisi graua ne-
gotia tractabantur, cui *Iudicium PARTICVLARE* respondet. Nã
huic non solus Deus adest, sed intersunt etiam Angeli alijque non
rarò Sancti, & in eo agitur de re vtique magni momenti; nempe
de acquirenda, vel perdenda hominis æternâ salute. Tertium de-
niq; *Iudicium* est, cui plurimi & intersunt, & præsent, in quo de
rebus & maximis, & maximè publicis dijudicatur. Huic simile est
diuinum illud & vniuersale *Iudicium*, in quo, pleno concilio, &
Apostoli, & alij Sancti, vna cum Deo, de præmijs bonorum, sup-
plicijque malorum iudicabunt.

Luc. 12. 7.

X.

De his tribus *Iudiciorum* generibus, diuersis voluminibus
constitui agere; nullius enim consideratio suâ caret vtilitate. Pri-
mum autem de primò & quidem paulo copiosius disputabo, vt;
perspectis quibuscunque & qualibuscunque, etiam à condito or-
be

be, Iudicij celestibus discamus dicere: *Memor fui Iudiciorum tuorum a seculo, Domine, & consolatus sum*: deinde, vt etiam hinc Deum timeamus, & veneremur, cuius *oculum* nemo fugit. Siquidem, teste Lactantio, *Nemo iudicium Dei potest nec viuis effugere, nec mortuus. Habet enim potestatem & viuos precipitare de summo, & mortuos aternis afficere cruciatibus. Nec de sede potentes tantum deponit*, quando e vita eos eicit, sed in ipsa etiam vita viuos, dum gubernat, iudicat; dum iudicat, alios in throno, alios collocat infimo; quos iure infimos possis appellare. Hoc Psaltes cecinit, cum dixit: *Dominus in celo parauit sedem suam: & regnum ipsius omnibus dominabitur*. Ad hoc de celo in terram prospicit, ad hoc oculi illius, in omni loco, contemplantur bonos & malos.

Hac ipsa de causa, vt testatur Cyrillus Alexandrinus, apud Aegyptios, *Virga oculata* Dei hieroglyphicum fuit. Quod etiam Pierius Valerianus affirmat; nec Sacrae litterae tacuerunt. *Fecisti malum in oculis Domini*, ait Samuel ad Saul. Et Salomon: *Omnes viae hominis patent oculis eius: Spirituum ponderator est Dominus*. Nullis tenebris fallitur; nullis angulis excluditur; adamantina claustra peruadit visu; aeneos muros penetrat acie oculorum; ipsos spiritus grauitate carentes, ponderat, & in statera appendit. Et Ecclesiasticus: *Est homo marcidus, inquit, egens recuperatione, plus deficiens virtute & abundans paupertate: & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius, & mirati sunt in illo multi*.

Argo Pastori centum oculos Poete dederunt, vt caelum exprimerent stellis oculatum; caelo autem tam oculato quis, nisi caeli Conditor, in oculos nostros mittitur? Si enim, apud Ezechielem, animal plenum oculis ante & retro, pastoris vigilantiam significat; si, quemadmodum Antiochus loquitur, oportet, vt Pastor totus sit mens, oculisque; *virgam, seu baculum gestet oculatum & vigilantem, vt ne vna quidem concreditarum sibi pecudum reiqua fiat, & indigna, qua recipiatur a Domino, per oscitantiam*; quanto magis pastor totius Vniuersi debet totus esse mens, oculisque. vt totum peruideat Vniuersum? Nec videt tantum, sed etiam omnibus omnia prouidet, sed disponit, sed regit, sed administrat aequissimè. Atque hoc est, quod *oculo*, quod *Iudicio* illius hic indigitamus.

Psal. 118.

Lactant. lib. de Ira Dei. cap. 20.

Psal. 102.

Prou. 15. 3.

XI.

Cyrill. Alex. 9. contr. Iulian. Pier. lib. 33.

1. Reg. 15. 19
Prou. 16. 2.

Eccl. 11. 13.

XII.

Ezech. 1. 18. & c. 10. 12.
Antioch. hom. 3.